

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/19 13.05.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryji Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Jezus tak przyjdzie, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.” (Dz 1, 11)

We fragmencie Dziejów Apostolskich, który czytamy w dzisiejszą uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, aniołowie posłani przez Boga pobudzają wpatrujących się w niebo uczniów Pańskich do tego, aby nie stali w miejscu. Trzeba nam iść i pomagać Bogu utwierdzać w ludziach nadzieję, że jeśli pójdą z nami (Kościołem), to jako członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa połączą się z Synem Bożym w chwale.

Oderwanie od Kościoła jest ostatnią szansą dla Diabła, aby przeszkodzić Bogu w zamieszkaniu z nami na zawsze. Pamiętajmy jednak, że przynależność do Kościoła, to nie tylko zapisanie się do organizacji, przeżycie obrzędów, ale realizowanie na co dzień osobistego powołania we wspólnocie. Trwajmy na modlitwie o moc Ducha Świętego potrzebną do realizacji Bożych planów we Wręczycy Małej i Wielkiej.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Pokój buduje się począwszy od domów, dróg, sklepów, tam, gdzie konkretnie kształtuje się wspólnotę.” (11.05.2018) „Wniebowstąpienie Jezusa Zmartwychwstałego jest obietnicą naszego udziału w pełni życia u Boga.” (10.05.2018) „Jesteśmy chrześcijanami na miarę tego, jak pozwalamy Jezusowi żyć w nas.” (9.05.2018) „Maryjo, Królowo Różańca Świętego, uprosz Jezusowe miłosierdzie dla wszystkich nas, grzeszników.” (8.05.2018) „Panie, przeźmień nasze serca, aby wzrastała miłość na ziemi.” (7.05.2018) „Jak pięknie być „kurierami nadziei”, prostymi i radosnymi posłańcami paschalnego „Alleluja!”” (6.05.2018)

Rozmowa Najświętszej Maryji z Łucją, Franciszką i Hiacyntą w Fatimie:

– Czy chcecie ofiarować się Bogu, aby znosić wszystkie cierpienia, które On wam ześle jako zadośćuczynienie za grzechy, którymi jest obrażany i jako prośba o nawrócenie grzeszników?

– Tak, chcemy!

– Będziecie więc musieli wiele cierpieć, ale łaska Boża będzie waszą siłą!

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś przeżywamy uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.
O 16:00 w 101 rocznicę pierwszego spotkania dzieci fatimskich z Matką Bożą odbędzie się bogate nabożeństwo Maryjne, na które zapraszamy całą parafię, a szczególnie serdecznie wszystkie dzieci, które kochają Boga. Chcemy razem z Maryją odnowić oddanie się Jemu. W programie spotkania będzie również medytacja różańcowa, przyjęcie szkaplerza (dla chętnych), błogosławieństwo medalików i innych znaków Maryjnych oraz litania loretańska.
2. W poniedziałek będziemy przeżywać święto św. Macieja Apostoła, a w środę święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski.
3. We czwartek, 17 maja, przypada dzień imienin ks. Wikariusza Sławomira, który już niemal od roku ofiarnie, serdecznie i pokornie troszczy się o nas wypełniając pasterską posługę oraz katechizując dzieci i młodzież. Życzymy obfitości Bożego światła, radości, pokoju, zdrowia oraz wielkich postępów na drodze do świętości życia i posługi. Zapraszamy na dwie Msze święte w intencji czcigodnego Ks. Sławomira na 7:00 i 18:00.
4. W piątek na 20:00 zapraszamy na comiesięczną adorację Jezusa prowadzoną przez ks. Wikariusza.
5. W środę o 16:30 odbędzie się spotkanie – obowiązkowa katecheza parafialna dla kandydatów do bierzmowania z VII klas szkoły podstawowej.
6. W sobotę w bazylice archikatedralnej odbędą się święcenia kapłańskie. Polecamy w naszym modlitwach kandydatów do święceń, którzy rozpoczęli swoje rekolekcje i módlmy się o odwagę dla kolejnych powołań.
7. Za tydzień w niedzielę o 12:00 piękna grupa naszych dzieci uroczystie ogłosi Jezusa swoim Panem i przystąpi do Pierwszej Komunii św. Otoczmy ich modlitwą.
8. Polecamy najnowszy numer „Niedzieli”, a w nim rozmowę z emerytowanym żandarmem watykańskim, który wspomina dzień zamachu na św. Jana Pawła II oraz artykuł o miłości św. Ojca Pio do Maryi, a także o nowym narodowym sanktuarium na Krzeptówkach.
9. W dzisiejszym „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi cenne informacje o Boskich związkach św. Jana Pawła II z Fatimą. Polecamy.
10. Kolejne 6 osób na zapłatę za organy wpłaciło 900 zł. Prosimy także o pomoc finansową w odnowieniu wejścia do kościoła. Po ostatniej zimie zniszczenia dokonane przez wodę i lód spowodowały konieczność generalnego remontu.
11. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Paweł Rokosa pochodzący z Wręczy Wielkiej i Martyna Węgrzyn z Mykanowa oraz Mikołaj Ołoś z Gdyni i Paulina Tukaj pochodząca z Wręczy Wielkiej. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
12. W środę odbył się pogrzeb śp. Romana Krucińskiego z ul. Sienkiewicza, który za kilkanaście dni skończyłby 53 l. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.
13. Zapraszamy do zgłaszania się chętnych na wspólny, dekanalny, wyjazd 20 maja na archidiecezjalną pielgrzymkę rolników do Gidel.

„Szczęśliwy, kto sobie patrona Józefa ma za opiekuna”

W ubiegłym numerze „Oblubieńca” prosiłam o pomoc w zgromadzeniu informacji o naszym obrazie św. Józefa Wręczyckiego. Z wielką radością zamieszczam anonimowy list, który otrzymałam w środę. Oto jego treść:

Anna Knopik

„Pani Aniu,

chcę się odnieść do prośby dotyczącej obrazu św. Józefa. Z przekazu moich rodziców wiem, że obraz ten ma 70 lat. Śp. ks. Proboszcz Józef Odróbka tworząc parafię postanowił wziąć za patrona swego imiennika. Zwrócił się do artysty pana Bolesława Rutkowskiego z Częstochowy, aby namalował Józefa jako rzemieślnika. I tak powstał nasz prześliczny Józef, który pod koniec lat 40-tych zabłysnął na ołtarzu naszego kościoła.

Parafianka”

Wolontariat

We współczesnym świecie bezinteresowność jest często nierozumiana i wysmiewana. Staramy się dać całych siebie, kosztem naszego czasu, naszych planów, przyjemności, nie oczekując żadnej nagrody. Taka jest właśnie idea wolontariatu. My, jako wolontariusze pokazujemy, że można i że warto. Dajemy potrzebującym cząstkę siebie, a to jest największy dar, którego nie można kupić za żadne pieniądze. Staramy się pomagać ludziom, którzy takiej pomocy potrzebują i którzy o taką pomoc nie wstydzą się nas poprosić. Włączamy się w akcje prowadzone przez Caritas, np. zbiórkę żywności na paczki świąteczne, zbiórkę odzieży, sprzętu AGD czy innych artykułów potrzebnych i przydatnych do życia. Za wszelką pomoc serdecznie dziękujemy!

Gorąco zachęcamy do przyłączenia się do naszej grupy, do tych dla których działania społeczne stanowią istotną część życia, którzy potrafią bezinteresownie pomagać innym. Spotykamy się systematycznie, omawiamy nasze działania i staramy się realizować kolejne pomysły. I właśnie na takie Kochani czekamy – nowe i inspirujące!

„Bogatym nie jest ten, kto posiada, lecz ten, kto daje.”

św. Jan Paweł II

Katarzyna Drabczyk

Fatima w życiu Jana Pawła II

16 października 1978 - wybór na Stolicę Piotrową. Kard. Karol Wojtyła przyjmuje imię Jan Paweł II

„Bałem się przyjąć ten wybór, ale zrobiłem to w całkowitym zaufaniu do Jego Matki, Paniarki Przenajświętszej. Oto stoję przed wami, aby wyznaczyć naszą wspólną wiarę, naszą nadzieję i naszą ufność w Matkę Chrystusa i Matkę Kościoła.”

Jan Paweł II rozpoczął swój pontyfikat z głębokim przeświadczeniem, że będzie nad nim czuwała Maryja, że Ona sama poprowadzi go zgodnie z zamysłami Boga. Maryjną drogą Papież szedł od lat młodości dzięki wskazaniom z Traktatu św. Ludwika Grignon de Montfort, jednak wraz z wyborem na Stolicę Piotrową, poprzez zrządzenia Bożej Opatrzności rozpoczął swoją fatimską drogę.

Przywołajmy zatem kilka dat i wydarzeń z czasu pontyfikatu Jana Pawła II, by uświadomić sobie, jak bardzo związany był On z Fatimą i przesłaniem Matki Bożej.

2 kwietnia 1981 - heroiczność cnót dzieci

Jakże wymownym dziś staje się fakt, że - patrząc na to w świetle Bożej Opatrzności - u początku pontyfikatu Jan Paweł II, zaledwie parę tygodni przed zamachem na własne życie, podjął najważniejszą decyzję dotyczącą beatyfikacji fatimskich dzieci: Franciszka i Hiacynty. W dniu 2 kwietnia 1981 r. Kongregacja ds. Świętych uznała, że tak małe dzieci jak Franciszek i Hiacynta miały zdolność praktykowania cnót w stopniu heroicznym i stąd mogą zostać kanonizowane. Kiedy Ojciec Święty podpisał tę decyzję, ostatecznie usunięte zostały przeszkody utrudniające postęp w procesie beatyfikacyjnym.

13 maja 1981 – zamach na placu św. Piotra

Na kolejny znak nie trzeba było długo czekać. Znak, który wycisnął swoje piętno na całym pontyfikacie polskiego Papieża. Pamiętnego dnia, 13 maja 1981 r., na placu św. Piotra rozległy się strzały. Jan Paweł II miał wówczas zginąć.

Mówią to wszyscy: kryminalodzy, lekarze, a nawet sam zamachowiec. A jednak miało miejsce coś, co dla nas stało się bez wątpienia cudem. Papież, choć po ludzku bezbronny w tym starciu, nie był jednak sam. Po zamachu powiedział: „Byłaś mi Matką zawsze, a w sposób szczególny 13 maja 1981 r., kiedy czułem przy sobie Twoją opiekuńczą obecność... We wszystkim, co się wydarzyło, zobaczyłem – i stale będę to powtarzał – szczególną matczyną opiekę Maryji”.

Pozostaje pytanie, dlaczego Bóg chciał, by Maryja ocaliła życie Papieżowi. Do czego był potrzebny? „W planach Bożej Opatrzności nie ma przypadków” – powtarzał często po 1981 r. Ojciec Święty. Jego ocalenie nie było

cudownym uśmiechem losu. W mrocznych cieniach zamachu kryły się wielkie plany Bożej Opatrzności.

Wielu w tym znaku pragnęło dostrzec wskazanie, że Wojtyła został wybrany po to, by maryjnemu doświadczeniu wyniesionemu z Polski nadać wymiar ogólnokościelny. Co więcej, pytali niektórzy, może „papież z dalekiego kraju” przyczyni się do rozpadu komunizmu? Początkowo jednak nikt nie zauważył, że wszystko to scala się w jedno w świetle Fatimy.

Jan Paweł II, jeszcze w szpitalu, uświadomił sobie zbieżność dat: zamachu i pierwszego objawienia fatimskiego. Bardzo szybko zapoznał się z dokumentacją fatimską. Wówczas nałożyły się na siebie dwa twierdzenia, które okazały się kluczem do odczytania Bożego szyfru. Jedno: „Za przyczyną Matki Bożej życie zostało mi na nowo darowane”. I drugie: „Zrozumiałem, że jedynym sposobem ocalenia świata od wojny, ocalenia od ateizmu, jest nawrócenie Rosji zgodnie z orędziem z Fatimy”. Papież wiedział już, że ocaliła go Pani Fatimska. Więcej, wiedział, że żyje po to, by wypełnić Jej żądanie. Przystępuje zatem, prawdopodobnie jeszcze w czasie rekonwalescencji, do działań mających na celu przygotowanie poświęcenia świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi, w kolegalnej jedności z wszystkimi biskupami. Zaprzagnął doprowadzić do tego, co nie udało się Piusowi XII w 1942 r. ani Pawłowi VI w 1964 r.

13 maja 1982 – pielgrzymka do Fatimy i akt poświęcenia Niepokalanemu Sercu Maryi

Papież czuł swoje przynaglenie płynące z Fatimskiego Przesłania, dlatego też akt poświęcenia świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi był tylko kwestią czasu. Jedyne pytanie, jakie się wówczas rodziło, dotyczyło terminu. Pierwsza dogodna okazja ku temu łączyła się z pierwszą rocznicą zamachu i planowaną pielgrzymką do Fatimy. Z racji różnych okoliczności, a zwłaszcza krótkiego okresu czasu, do wielu biskupów nie dochodzi poczta z zaproszeniem papieskim, by wspólnie oddać świat i Rosję Maryi, co było wyraźną wolą Matki Bożej przekazaną przez s. Łucję. Akt poświęcenia, chociaż miał miejsce, okazał się nieważny, gdyż nie było kolegalnej jedności wszystkich biskupów.

13 maja 1982 – podziękowanie Matce Bożej za ocalenie

Pielgrzymka Ojca Świętego do Fatimy miała również dla Niego wymiar bardzo osobisty. Komu Jan Paweł II przypisuje swe ocalenie na Placu św. Piotra? – pytało wielu na całym świecie. Niektórzy uważali, że Matce Bożej Częstochowskiej. Jednak Papież jednoznacznie dziękuje Pani Fatimskiej. „Tak więc przybywam tu dzisiaj, gdyż dokładnie tego samego właśnie dnia ubiegłego roku, na Placu św. Piotra w Rzymie, podjęto próbę zamachu na życie papieża, co w tajemniczy sposób zbiegło się z rocznicą pierwszego objawienia w Fatimie., które miało miejsce 13 maja 1917 roku. Wydaje mi się, że w zbieżności tych dat rozpoznałem szczególne wezwanie, by przybyć na to miejsce. Tak więc jestem tu dzisiaj. Przybyłem, by podziękować Bożej Opatrzności tu, w tym miejscu, które Maryja zdaje się wybrała dla siebie w sposób szczególny”. Pielgrzymom zebrany w Fatimie wyznał: „Pragnę powiedzieć wam w zaufaniu: ...kiedy przed rokiem, na Placu św. Piotra miał miejsce zamach, gdy

odzyskałem świadomość, myśli moje pobiegły natychmiast do tego Sanktuarium, ażeby w Sercu Matki Niebieskiej złożyć podziękowanie... We wszystkim, co się wydarzyło, zobaczyłem - i stale będę to powtarzał - szczególną matczyną opiekę Maryi. A że w planach Opatrzności nie ma przypadków - zobaczyłem w tym wezwaniu i kto wie, przypomnienie orędzia, które stąd wyszło”.

25 marca 1984 - poświęcenie świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego w 1984 r., Jubileusz Rodzin w Jubileuszowym Roku Odkupienia to dzień, który przeszedł do historii świata i Kościoła. Po dwóch latach przygotowań, w jedności z wszystkimi biskupami świata, wobec wielotysięcznej rzeszy wiernych, Jan Paweł II przed Bazyliką św. Piotra dokonuje aktu poświęcenia, wypełniając prośbę Fatimskiej Pani. Dokonał się - jak pisała Siostra Łucja - „pierwszy triumf Niepokalanego Serca Maryi”. Zaznacza również, iż dlatego Ojciec Święty prosił o sprowadzenie figury Matki Bożej z Fatimy, by nikt nie miał wątpliwości, iż wypełnia właśnie Jej prośbę.

W akcie poświęcenia Papież wypowiedział następujące słowa:

„Zawierając Ci, o Matko, świat, wszystkich ludzi i wszystkie ludy, zawieramy Ci także samo poświęcenie za świat, składając je w Twym macierzyńskim Sercu. O Serce Niepokalane! Pomóż nam przezwyciężyć groźbę zła, które tak łatwo zakorzenia się w sercach współczesnych ludzi - zła, które w swych niewymiernych skutkach ciąży już nad naszą współczesnością i zdaje się zamykać drogi ku przyszłości!

Od głodu i wojny - wybaw nas!

Od wojny atomowej, od nieobliczalnego samozniszczenia, od wszelkiej wojny - wybaw nas!”. Wielu watykanistów i fatimologów zwracało wówczas uwagę na bardzo mocne słowa Papieża przywołujące niebezpieczeństwo wojny atomowej - zdające się zamykać drogi ku przyszłości. Jego słowa w czasie popołudniowej modlitwy w Bazylice Watykańskiej jeszcze bardziej zdawały się podkreślać trudną sytuację polityczną na świecie: „Maryjo, pomóż nam zapoczątkować Nowy świat, ponieważ Stary jest niesprawiedliwy, gnębi nas i budzi w nas lęk”.

Akt poświęcenia świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi stanowi istotę orędzia z Fatimy. Rzymski akt - spełniający, jak zapewniła s. Łucja, wszystkie warunki - doprowadził do spełnienia się pierwszych obietnic Maryi.

13 maja 1984 – wybuch w Murmańsku

Jak informowała w 1984 roku prasa włoska, doszło do dość tajemniczego zdarzenia w sowieckiej bazie w Siewiernomorsku na Morzu Północnym. Otóż 13 maja 1984, w święto fatimskie, z nieznanych przyczyn miał miejsce wybuch, który zniszczył znaczną część radzieckiego arsenału broni jądrowej. Alberto Leoni, ekspert historii wojskowej, napisał: „Bez tego systemu pocisków kontrolujących Atlantyk ZSRR nie miało już najmniejszych szans na zwycięstwo”. Z powodu osłabienia potencjału atomowego ZSRR zdecydował się wówczas na politykę ustępstw. Rok później objął rządy na Kremlu Michaił Gorbaczow. Rozpoczęła się tzw. pierestrojka, przebudowa systemu, która otworzyła imperium na świat. Wydarzenia te - jak przypomina G. Weigel - przypadły w czasie Roku Odkupienia. Zgodnie z tradycyjnym

datowaniem ziemskiego życia Chrystusa, Rok Odkupienia 1983-1984 wyznaczał 1950. rocznicę zbawczej śmierci Jezusa, będącą punktem zwrotnym w historii świata. Zbieżność tych dat i wydarzeń, jak również zbieżność z dniem 13 maja, jest dziś niezmiernie wymowna.

13 maja 1989 – heroicznosc cnót Franciszka i Hiacynty

Ojciec Święty rozpoczął swoją fatimską drogę 2 kwietnia 1981 roku od podpisania dekretu, który umożliwił rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego dzieci, które nie były męczennikami. Po 8 latach mógł dokonać kolejnego, również niezmiernie ważnego aktu. Franciszek i Hiacynta, w ramach procesu beatyfikacyjnego, przeszli badania pozytywnie i w dniu 13 maja 1989 r. Ojciec Święty mógł podpisać dekret ogłaszający, że słudzy Boży „praktykowali w stopniu heroicznym cnoty wiary nadziei i miłości względem Boga i bliźniego, jak również cnoty kardynalne roztropności, sprawiedliwości, umiarkowania i męstwa oraz inne z nimi związane”. Na mocy postanowienia Papieża dzieci otrzymały tytuł „czcigodnych sług Bożych”. Dziś możemy jedynie się domyślać, co czuł Papież świadom, że te małe dzieci, które go nawet nie znały za swego krótkiego życia, nieustannie się za Niego modliły i ofiarowywały swoje cierpienia. Czyż On, który tak bardzo kochał dzieci, nie czuł szczególnej więzi z Hiacyntą, która, ilekroć kończyła modlitwę, zawsze dodawała: „I jeszcze za Ojca Świętego”. Z pewnością nie będzie nadużyciem twierdzenie, że przykład wiary, miłości i ofiary fatimskich pastuszków jeszcze bardziej otwierał serce Papieża na Fatimę i tworzył jeszcze bardziej intymny klimat, tej jakże głębokiej więzi z Matką Bożą Fatimską.

13 maja 1991 – Fatima - 10 rocznica zamachu

Jan Paweł II w homilii wygłoszonej w Fatimie w 1982 r. przypomniał: „Wezwanie Maryi nie jest jednorazowe. Jej apel musi być podejmowany z pokolenia na pokolenie, zgodnie z coraz nowymi znakami czasu. Trzeba do niego nieustannie powracać. Trzeba go podejmować wciąż na nowo”. Słowa te stały się pewnego rodzaju programem na dalsze lata Jego pontyfikatu. Papież przypomina to wezwanie pielgrzymując do Fatimy w 10. rocznicę zamachu oraz dokonując kolejnego aktu zawierzenia świata Matce Bożej. Ojciec Święty wypowiedział wówczas takie słowa: „Ileż razy kierowaliśmy do Ciebie to wezwanie! Dziś jesteśmy tu, aby dziękować, żeś zawsze nas wysłuchiwała, że okazywałaś się Matką: Matko misyjnego Kościoła idącego drogami ziemi ku trzeciemu milenium chrześcijaństwa, Matko ludzi, dziękujemy Ci za nieustanną opiekę, która pozwoliła nam uniknąć katastrof i nieodwracalnych zniszczeń, umożliwiła postęp i osiągnięcie nowoczesnych zdobyczy społecznych”. Nie sposób było wówczas nie dostrzec zupełnie innego tonu słów Papieża, słów wdzięczności i nadziei, uświadamiających światu, iż wydarzenia po poświęceniu w 1984 r. nie były przypadkowe.

7 czerwca 1997 – konsekracja Sanktuarium na Krzeptówkach

W I sobotę miesiąca i we wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi w czasie pielgrzymki do Polski Jan Paweł II odwiedził Sanktuarium Fatimskie na Krzeptówkach. Konsekrując kościół Matki Bożej Fatimskiej, podkreślił, że to Sanktuarium, zbudowane jako wotum dziękczynne za uratowanie jego życia, jest

mu „w najszczególniejszy sposób bliskie i drogie”. Przypomniał równiez, ze: „Z historià tego sanktuarium łączy się zarazem wydarzenie, które miało miejsce na placu św. Piotra w dniu 13 maja 1981 roku. Doznałem wówczas śmiertelnego zagrożenia życia i cierpienia, a równocześnie wielkiego miłosierdzia Bożego. Za przyczynà Matki Bożej Fatimskiej życie zostało mi na nowo darowane”. Wzruszenie Ojca Świętego, ocierana łza, stworzyły wówczas niepowtarzalny klimat. Usłyszeliśmy Jego słowa wdzięczności za świątynię, za pamięć w modlitwie, za pomoc, kiedy był jeszcze biskupem krakowskim. Ojciec Święty nie tylko zostawił na Krzeptówkach cząstkę swego serca, ale równiez przypomniał nabożeństwo do Niepokalanego Serca Marii, odprawiając, niezaplanowaną w programie pielgrzymki, medytację z racji pierwszej soboty miesiąca.

28 czerwca 1999 – zakończenie procesu beatyfikacyjnego fatimskich dzieci, uznanie cudu

Do beatyfikacji fatimskich wizjonerów potrzebny był jedynie cud za ich wstawiennictwem. Ostatni warunek, wymagany przez Kościół, został spełniony w dniu 28 czerwca 1999 r. Wówczas to prefekt Kongregacji ds. Świętych, arcybiskup Saraiva Martins, złożył sprawozdanie z prac komisji Ojcu Świętemu, który polecił, by promulgowano dekret dotyczący cudu i powiedział: „Jest dla nas rzeczą oczywistą, że mamy do czynienia z cudem dokonany przez Boga za wstawiennictwem sług Bożych: chłopca Franciszka Marto i dziewczynki Hiacynty Marto, a mianowicie nagłego, całkowitego i trwałego uzdrowienia Marii Emilii Santos”. Teraz już tylko czekaliśmy na uroczystą chwilę ich beatyfikacji, która, zgodnie z wolą Ojca Świętego, została wyznaczona na 13 maja Roku Jubileuszowego. Czyż można było sobie wyobrazić bardziej doniosłe podkreślenie tego wydarzenia?

1 października 1997 - list Papieża do biskupa diecezji Leiria

Przykład praktykowania pierwszych sobót miesiąca przez Jana Pawła II widzieliśmy na własne oczy przy okazji konsekracji Sanktuarium na Krzeptówkach. Ojciec Święty nieustannie nosił w sercu słowa Matki Bożej, rozważał je i czuł ich duchowe przynaglenie. By się o tym przekonać wystarczy lektura listu datowanego na 1 października 1997 r., skierowanego do biskupa diecezji Leiria - Fatima z okazji 80. rocznicy fatimskiego cudu słońca. Jan Paweł II zawarł w nim następujące słowa: „kiedy na progu trzeciego tysiąclecia przyglądamy się znakom czasu obecnym w wieku XX, Fatima jest z pewnością jednym z największych. Jest tak między innymi dlatego, że jej orędzie ujawnia wiele późniejszych wydarzeń i uzależnia je od odpowiedzi na jego wezwania. Chodzi o takie znaki, jak dwie wojny światowe, ale też gromadzenie się narodów i ludów naznaczone dialogiem i pokojem; kryzysy, odejścia i cierpienia wielu członków Kościoła, ale też odnowione i silne poczucie solidarności i wzajemnej więzi w Mistycznym Ciele Chrystusa; odejście od Boga przez poszczególne jednostki i całe społeczeństwa, ale i zstępowania Ducha Prawdy w serca i wspólnoty aż do ofiary i męczeństwa (...) by ocalić człowieka od jego samego”. Fatimskie Orędzie staje się światłem pozwalającym właściwie rozeznawać znaki czasu i wybierać właściwe środki, by sprostać rodującym się wyzwaniom.

13 maja 2000 – beatyfikacja Franciszka i Hiacynty

Nadszedł jakże oczekiwany moment. Wielka radość z ogłoszenia nowych beatyfikowanych, obecność Siostry Łucji, która przybyła na uroczystość i homilia Jana Pawła II. Słowa jakie wówczas padły, nie pozostawiły żadnych wątpliwości, iż Jan Paweł II całym sercem pragnął wypełnić Apel Maryi, ale również, że to Niebo właśnie Jego wybrało do tej misji.

Usłyszeliśmy wówczas z ust Jana Pawła II: „Tutaj, w Fatimie, gdzie zostały zapowiedziane czasy udręki, Matka Boża domagała się modlitwy i pokuty, ażeby je skrócić, pragnę dzisiaj podziękować Niebu za siłę świadectwa, która się wyraziła w życiu tych wszystkich ludzi [świadków wiary XX wieku – przyp. autora] . I pragnę raz jeszcze wysławić dobroć Pana wobec mnie, kiedy po ciężkim ciosie owego 13 maja 1981 r. zostałem ocalony od śmierci. Wyrażam moją wdzięczność także błogosławionej Hiacyncie za ofiary i modlitwy złożone w intencji Ojca Świętego, którego wielkie cierpienia oglądała w swej wizji. [...] Wysławiam Cię. Ojcze, że objawiłeś te rzeczy prostaczkom. Pochwała Chrystusa przyjmuje dzisiaj uroczystą formę beatyfikacji pastuszków Franciszka i Hiacynty. [...] Kościół chce przez ten obrzęd postawić na świecznikach te dwa płomyki, które Bóg zapalił, aby przyświecały ludzkości w jej ciemnych i niespokojnych godzinach”.

26 czerwca 2000 – ujawnienie III części tajemnicy fatimskiej

Po beatyfikacji cały świat trwał w oczekiwaniu na ujawnienie „fatimskiego sekretu”, tzn. trzeciej części tajemnicy fatimskiej, co zostało zapowiedziane przez kard. A. Sodano już w czasie beatyfikacji fatimskich pastuszków. Nie sprawdziły się żadne katastroficzne spekulacje i przewidywania. Treść „sekreту” była wielkim zaskoczeniem dla wszystkich szukających sensacji. Jednak po raz kolejny, w centrum fatimskiego przesłania, znalazła się postać Ojca Świętego. Kard. J. Ratzinger wówczas wyjaśnił: „W obrazie uciążliwego wchodzenia na szczyt góry można z pewnością dostrzec jednoczesne odwołanie do różnych papieży, którzy poczynając od Piusa X aż do obecnego Papieża mieli udział w cierpieniach swojego stulecia i starali się iść przez nie drogą wiodącą ku krzyżowi. W wizji również Papież zostaje zabity na drodze męczenników. Czyż Ojciec Święty, kiedy po zamachu z 13 maja 1981 r. polecił przynieść sobie tekst trzeciej «tajemnicy», mógł nie rozpoznać w nim własnego przeznaczenia? Tamtego dnia znalazł się bardzo blisko granicy śmierci”. Zamach na Jana Pawła II i ujawnienie tajemnicy fatimskiej przyczyniły się do tego, że świat mógł usłyszeć pełne nadziei słowa: „Fakt, iż «macierzyńska dłoń» zmieniła bieg śmiercionośnego pocisku, jest tylko jeszcze jednym dowodem na to, że nie istnieje nieodwołalne przeznaczenie, że wiara i modlitwa to potężne siły, które mogą oddziaływać na historię, i że ostatecznie modlitwa okazuje się potężniejsza od pocisków, a wiara od dywizji”.

8 października 2000 – zawierzenie Kościoła Matce Bożej

Trwał Rok Jubileuszowy. Na prośbę Ojca Świętego figura Matki Bożej Fatimskiej zostaje sprowadzona na niedzielę 8 października, na Mszę świętą związaną z Jubileuszem Biskupów. Ojciec Święty mówił: „Ufni w Jej macierzyńską opiekę, na zakończenie jutrzejszej liturgii eucharystycznej odmówimy kolegiально Akt

Zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi." Nieprzypadkowo akt oddania Matce Bożej nowego tysiąclecia Jan Paweł II związał z Eucharystią. Przecież jest ona miejscem najpełniejszej obecności Boga w świecie! Tam, gdzie sprawuje się Eucharystię, tam niebo spotyka się z ziemią, a nasze modlitwy zanoszone do Boga są w szczególności w sposób wysłuchiwane. Może dlatego najważniejszym elementem nabożeństwa pierwszych sobót jest właśnie Eucharystia. Sama Matka Boża nazwała je „Komunią świętą wynagradzającą w pierwsze soboty”.

11 lutego 2005 – list do siostry Łucji

W dniu 11 lutego w 13. Międzynarodowy Dzień Chorego Jan Paweł II napisał list do Siostry Łucji od Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi, w którym życzył by przeżywała chwile cierpienia i ofiary w duchu Paschy, która w języku biblijnym oznacza „przejście”. Siostra Łucja zmarła, w dniu 13 lutego 2005 roku; w ostatnich godzinach spokojnego gaśnięcia mówiła: „Serce Jezusa, Niepokalane Serce Maryi. Z Franciszkiem i Hiacyntą i Ojcem Świętym idziemy, idziemy, idziemy...”. Była godzina 17.25 - czas, w którym miał miejsce zamach na Jana Pawła II w 1981r.

2 kwietnia 2005 – dzień „przejścia do Domu Ojca”

Ten dzień to była pierwsza sobota miesiąca. Od momentu zrozumienia roli fatimskiego orędzia w dniu zamachu w 1981 r. pierwsza sobota stała się umiłowanym dniem Papieża. Od tamtego czasu Jan Paweł II mógł powtarzać za Siostrą Łucją: „Co do mnie, muszę wyznać, że nigdy nie czułem się tak szczęśliwy, jak wtedy gdy przychodzi pierwsza sobota”. Może dlatego, że wówczas wypełniał się Jego oddanie do końca Maryi. Przecież Siostra Łucja pisała: „Czy nie jest prawdą, że największym naszym szczęściem jest być całym dla Jezusa i Maryi, i kochać Ich, Ich wyłącznie, bezwarunkowo?”. Tak, dla Jana Pawła II każda pierwsza sobota była dniem szczęśliwym, dniem bycia całym dla Jezusa i Jego Matki.

Każda pierwsza sobota była jednocześnie okazją dla Papieża do zastanawiania się nad tym, co jeszcze może uczynić, aby rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do Niepokalanego Serca. Ojciec Święty dobrze wiedział, że jest to ostatnie, niewypełnione żądanie Matki Bożej Fatimskiej, że ciąży na Nim jeszcze jedno posłannictwo. Przecież Matka Boża powiedziała w Fatimie o Jego zadaniu: poświęceniu Rosji i upowszechnieniu nabożeństwa pierwszych sobót. Ta pierwsza prośba Maryi została wypełniona w 1984 r. Druga pozostawała wciąż nie w pełni podjęta. Jan Paweł II próbował mówić o tym nabożeństwie, posługując się w życiu wieloma znakami, także znakiem własnego cierpienia, ale to wszystko jeszcze nie wystarczało. Przemówiła dopiero śmierć i u wielu zrodziła pytanie: co to takiego Pierwsza Sobota?

Być może dzień 2 kwietnia 2005 r. przejdzie do historii jako najważniejsza pierwsza sobota w dziejach świata. Była to ostatnia pierwsza sobota Jana Pawła II na ziemi. Znakiem Opatrzności jest bez wątpienia to, że Ojciec Święty, mimo trwającej agonii, zdołał spełnić wszystkie warunki tego nabożeństwa przechodząc do Domu Ojca.

[za sekretariatfatimski.pl]

Intencje Mszalne

Niedziela 13.05 – Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

- 8:00** + Eugeniusza (13 r.), Lucynę, Tomasza Kowalików, Helenę, Romana, Stanisława Kęsyh
- 10:00** + Józefa, Marcjanę, Władysława, Alfredę Czapników, Annę, Piotra, Wandę Gładyszów, Krystynę i Józefa Matysiaków
- 12:00** Za parafian
- 16:00** **Nabożeństwo Maryjne z przyjęciem szkaplerza i zawierzeniem Matce Bożej w 101. rocznicę objawień fatimskich**
- 17:00** + Stanisława (r. śm.), Mariannę Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłazów, Zbigniewa Sabata

Poniedziałek 14.05 – święto św. Macieja, Apostoła

- 7:00** + Dorotę Kędziore-Zych od uczestników pogrzebu
- 18:00** + Piotra i Zofię Oparaczów, Mariannę i Jana Pasieków

Wtorek 15.05

- 17:00** O Boże błogosławieństwo dla parafian z ul. Mickiewicza oraz Zamkowej
- 18:00** + Jana i Mariannę Patyków, Marię Suchanek, Kazimierza Janika, Juliana Rybaka, Andrzeja Tolla

Środa 16.05 – święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski

- 18:00** 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów pischcałkowych
3) + Helenę Pietrzak od rodziny Pawlaków
4) + Lucjana, Janinę, Eufrozynę, Wincentego i Weronikę Soluchów, Stanisławę i Tadeusza Piestraków
5) + Artura Skowrona (2 r.)
6) + Dorotę Kędziore-Zych od sąsiadów Biernackich
7) + Romana Krucińskiego od kuzyna Zbigniewa z rodziną
8) + Ks. Mirosława Sikorę od parafian z ul. Śląskiej

Czwartek 17.05

- 7:00** O Boże błogosł. dla Księdza Sławomira, Wikariusza, z okazji imienin
- 18:00** 1) O Boże błogosławieństwo dla Księdza Sławomira, Wikariusza, z okazji imienin od Parafialnej Rady Duszpasterskiej
2) O Boże błogosławieństwo dla Jędrzeja z okazji 18. urodzin

Piątek 18.05

- 17:00** + Aleksandra Krysiaka od syna Andrzeja
- 18:00** + Tadeusza (12 r.) i Mariannę Kroków
- 18:40** **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**
- 20:00** **Adoracja prowadzona (do 21:00)**

Sobota 19.05

- 9:00** + Jadwigę Szostok, Marię i Krzysztofa Cukierników, Reginę Kożuch, Pawła Kempfa

- 11:00** Sakrament pokuty i pojednania dzieci pierwszokomunijnych i ich rodzin
18:00 + Mariannę i Juliana Francików, zm. z rodz. Soluchów i Francików

Niedziela 20.05 – Niedziela Zesłania Ducha Świętego

- 8:00** + Józefa, Helenę, Eleonorę, Józefa Majchrzaków, Eugeniusza, Józefę, Tomasza Klepuszewskich, Aleksandrę i Franciszka Chadrianów, Dorotę Kedziorę-Zych
- 10:00** + Weronikę (35 r.) i Wincentego Soluchów, Mariannę, Stefana, Włodzimierza, Katarzynę, Marcina Lamików
- 12:00** **W intencji dzieci przyjmujących Jezusa jako swojego Pana podczas Pierwszej Komunii św., ich rodzin i chrzestnych**
- 17:00** + Jana, Martę Sosnowskich, Zofię, Czesława Gruszków, Czesławę, Bolesława Skwarów, Zbigniewa Matulkę, Edmunda Janika
-

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),
18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 - 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – wtorek o 16:00, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży – piątek o 19:00, Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże - sobota o 10:30, Wolontariusze miłosierdzia – pierwsza sobota miesiąca o 10:30 (kontakt: 609136447)

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 18:00

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 10:15 do 12:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881